

منقبت

اے جانِ آرزو کہ شدی از نظر نہاں
یک دم ربودہ صبرِ جانِ ناتواں

اے آفتابِ ملکِ سعادت متاعِ دیں
اے خسرو، یگانہ و سلطان و جانِ جاں

اے جرعه نوشِ بادۂ مازاغ البصر
بالا بلند و مظہرِ انوارِ لامکاں

روشن شد از نگاہِ تو اوضاعِ کائنات
پیدا شد از لطافتِ تو زینتِ جہاں

اے سیّد محمد عبداللہ مرحبا!
صد مرحبا! اے جانِ جہان و جہانِ جاں

صد مرحبا! اے روحِ روانِ حریمِ دل
صد مرحبا! اے کاشفِ اسرارِ لامکاں

اے شاہ! المدد کہ غمت صبر و ہوش برد
اے خضر! الاماں کہ نماند ہم قرارِ جاں

اے صاحبِ کمال وے صورتِ جمال
ذکرت خوشا کہ وردِ زبانِ کرّ و بیان

در ہر زماں بلطف و عنایت کشودہ اند
از ہمتِ بلند تو صد کارہائے جاں

عمر عزیز گرچہ بعصیاں گزاشتیم
لیکن سپردہ ام بنگاہِ تو قلب و جاں

اکنون ز من بپرس که این حالِ زار چیست
زاں پیشتر که مغز نماند در استخوان

یک نگہِ کرم کہ دعا گوئے دولتم
تا مرغِ جاں قرار بگیرد ہلک جاں

در مدحتِ توقادری تنہا نبرد راہ
در دیر بود گریہ و بر فلک داستان

گدائے درِ دولت

عبد الحمید قادری غفر لہ

